

[Bernhard Baunsgaard]

ne fra andre kulturområder. Det var jo ikke meningen.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Bernhard Baunsgaard spurgte, om forslagsstillerne har søgt dispensation for at få gennemført forslaget i denne samling. Det har vi ikke, men det kan vi da godt gøre, hvis hr. Bernhard Baunsgaard synes, vi skal gøre det. Men hr. Bernhard Baunsgaard ved også godt – for det er blevet sagt ved gentagne lejligheder – at når vi fremsætter forslaget nu, er det for at få begyndt på diskussionen. Vores idé har hele tiden været, at vi måtte se at komme i gang. Vi har sådan set ikke regnet med, at vi ville kunne blive helt færdige i denne samling. Vi har sagt, at vi vil genfremsætte forslaget, umiddelbart når folketinget kommer ind igen, med henblik på at gøre det færdigt til den 1. december 1986 og få det til at træde i kraft den 1. januar 1987. Der bliver ikke tale om lovsjusk fra vores side.

I øvrigt forstår jeg af det, hr. Bernhard Baunsgaard lige før sagde, at vi i og for sig er enige om fremgangsmåden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var ikke det, der blev sagt den 13. februar, da vi forhandlede lovforslag nr. L 169, fra socialdemokratiets side, men nu er der ved at komme fornuft i det.

Hanne Severinsen (V):

Vi har jo allerede i februar i år haft en debat, der ligner denne debat, og jeg vil ikke trætte forsamlingen ved at gentage, hvad der blev sagt på det tidspunkt. Regeringen har jo allerede forklaret, hvorfor man ikke bare kunne ophøje musikrådets betænkning til lov. Der er jo tale om en meget omfattende ønskeliste, og der er mange gode forslag, men man skal altså også lige huske på, at der for det sidste års vedkommende i alt vil blive tale om en forhøjelse på 23,6 mill. kr., som kulturministeren lige redegjorde for, og i forhold til det budget, der er for musikloven i år på 70,8 mill. kr., er det trods alt et stort beløb; det er et beløb, som ikke bare uden videre kan skaffes fra kulturministeriets budget. Derfor er det altså ikke så nemt, når

man har regeringsmagten, bare lige at stille sådan et lovforslag op; det er noget nemmere, når man er i opposition.

Der er som sagt mange gode formål, og jeg tror da også, at vi, hvis vi i udvalget gennemgår hele lovkomplekset og det arbejde, som musikrådet har gjort, vil nå frem til, at der er en del af disse forslag, som man kan se positivt på. Jeg kan nævne forslaget om at støtte amatørmusikken, at sikre, at der er uddannelseskonsulenter, og hele spørgsmålet om turnévirkksomhed, som vi jo også tidligere har drøftet her i folketinget. Alt det kan vi slet ikke afvise at man eventuelt kan finde penge til, men vi synes altså, at man også må se på byrdefordelingen, som det har været nævnt af andre. Jeg synes ikke, det er særlig velmotiveret, at man vil tildele Sjællands Symfoniorkester en særlig stilling. Der er god begrundelse for, at Sønderjyllands Symfoniorkester skal have en særlig stilling, men hvorfor netop Sjællands Symfoniorkester? Det er et glimrende orkester, og jeg vil slet ikke afvise, at det har problemer med de amter, hvor det opererer, men det er noget, man må se særskilt på. Jeg synes absolut, der er gode grunde for kulturministeren til at fremhæve, at man må se lidt på byrdefordelingen og ikke bare kaste sig ud i at vedtage den ønskeliste, som musikrådets betænkning i virkeligheden er udtryk for.

Venstre er altså vældig positivt stemt over for mange af de formål, som står i lovforslaget og i musikrådets betænkning, men vi vil altså ikke bare jasje det igennem i dag.

Nør Christensen (CD):

Med folketingets behandling af musiklovsforslaget for nylig, altså lovforslag nr. L 169, på baggrund af kulturministerens fremsættelse finder CD egentlig spørgsmålet uddebatteret for nærværende.

Det foreliggende lovforslag fremsat af S og SF udmærker sig i sin mangfoldighed ved overbud på overbud. Det er på ny en klar følge af, at de ikke er medansvarlige for regeringens førte økonomiske politik. De udgiftsmæssige konsekvenser for statskassen er på henholdsvis 12, 17 og 20 mill. kr. i de tre efterfølgende finansår, beløbsstørrelser, der simpelt hen ikke kan skaffes dækning for på finansloven. Hertil kommer de førømtalte 3 mill. kr.